

Meer-Zicht

**Maandblad van de
Protestantse Gemeente
Amsterdam - Watergraafsmeer**

**16e jaargang 4
April 2012**

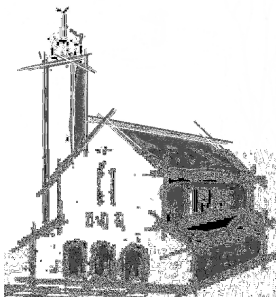
Daar juicht een toon

Daar juicht een toon, daar klinkt een stem,
die galmt door gans Jeruzalem;
een heerlijk morgenlicht breekt aan:
de Zoon van God is opgestaan!

Geen graf hield Davids Zoon omkneld,
Hij overwon, die sterke Held.
Hij steeg uit 't graf door eigen kracht,
want Hij is God, bekleed met macht!

Nu jaagt de dood geen angst meer aan,
want alles, alles is voldaan;
wie in geloof op Jezus ziet,
die vreest voor dood en duivel niet.

Want nu de Heer is opgestaan,
nu vangt het nieuwe leven aan,
een leven door zijn dood bereid,
een leven in zijn heerlijkheid.

Afzender:
Protestantse Gemeente
Amsterdam - Watergraafsmeer
Hugo de Vrieslaan 2
1097 ED Amsterdam

Beste Mensen,

Nieuw leven

We zijn weer op weg naar het grootste feest van de christelijke kerk, het feest van Pasen. Het is het feest van de Opstanding van Jezus Christus. En de natuur werkt volop mee. Overal zie je de bomen, planten en bloemen weer ontluiken. Het valt me dit jaar des te meer op, omdat we in februari nog zo'n periode van ijzige kou hadden. Een heel journaal was gewijd aan een mogelijke Elfstedentocht! Maar ook dan weet je al: de lente is niet ver weg.

Het nieuwe leven komt. Omdat de Schepper er achter zit en erachter staat. En zo is het ook met Pasen. De Schepper staat erachter!

Eerst volgt nog de Goede Week. Op Witte Donderdag (5 april) is er een sobere Avondmaalsviering (19.30u), voorafgegaan door een Seidermaaltijd (17.30u). Hopelijk kunt u komen. De Seider (of Seder) maaltijd herinnert aan het laatste avondmaal van Jezus Christus, de avond voor zijn sterven.

De maaltijd staat in het teken van Pesach, het Joodse Paasfeest, waarbij teruggedacht wordt aan de bevrijding van het volk Israël uit Egypte.

Op Goede Vrijdag (6 april, 15.00 u) is er in de Open Hof een viering van de Maaltijd van de Heer. Daar zijn ook zij welkom die op donderdagavond niet kunnen komen. Op Goede Vrijdag en op Stille Zaterdag (7 april) zijn er om 19.30 u korte vieringen in De Bron.

Met de verschillende momenten van vieren en gedenken mogen we ons voorbereiden op het feest van Pasen. De Paasdienst is een feestelijke gezinsdienst met muzikale medewerking van Harda met een aantal jongeren. De viering wordt voorafgegaan door een Paasontbijt. Allen hartelijk welkom.

Iets verder in de toekomst is een verrassingsdagtrip voor gemeenteleden gepland (zaterdag 16 juni). U heeft er al in het vorige kerkblad kunnen lezen. Het lijkt Tonny en mij erg leuk daaraan mee te doen. Een leuke en gezellige mogelijkheid om met elkaar op te trekken. Ook mensen die niet tot de gemeente behoren kunnen mee.

Een hartelijke groet van

Dirk-Jan Thijs, mede namens Tonny

Protestantse Gemeente Amsterdam - Watergraafsmeer

Adres

P/a De Bron
Hugo de Vrieslaan 2
1097 ED Amsterdam

E-mail kerkdebron@live.nl

Internet

www.kerkdebron.org

Predikant

Ds. D.J. Thijs
djjthijs@gmail.com
Telefoon
2218601

Kerkelijk bureau

Hugo de Vrieslaan 2
dinsdagen 08.30 - 11.30 uur
665 55 32 (kantooruren)
6926102 / 693 78 13
(spoedzaken)
E-mail: bureaudebron@kpnmail.nl

Gironummers

Protestantse Gemeente
Amsterdam-Watergraafsmeer
514 55 11
Diaconie Protestantse Gemeente
Amsterdam-Watergraafsmeer
462 20 84
Kerkblad Meer-Zicht
477 34 00

Meer-Zicht is het maandblad van de Protestantse Gemeente Amsterdam-Watergraafsmeer.

Het is een platform voor berichten, meningen en achtergronden.

Meer-Zicht wordt verzonden aan gemeenteleden en verschijnt steeds op de eerste vrijdag van de maand.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te wijzigen, in te korten of in het geheel niet te plaatsen.

redactie

Linda Schol
lcschol@hotmail.com
Henk den Hoedt
Mechelensingel 7
henkdenhoedt@gmail.com

Meer-Zicht digitaal

Meer-Zicht wordt in digitale vorm gepubliceerd op www.kerkdebron.org

**Kopij nummer 5
20 april 2012**

Abonnementenadministratie
Zie: kerkelijk bureau

‘Vreemde kostgangers’

(Overdenking naar aanleiding van Marcus 3: 13-19 gehouden op woensdag 7 maart j.l. in de Alledagkerk, Schotse Reformed Church, Begijnhof, Amsterdam)

‘Willem de Zwijger’, ‘de engel des doods’, ‘The King’, ‘de kromme’, ‘de neus’. Bekende bijnamen. U herkent waarschijnlijk wel de personen die er achter verscholen zijn: Willem van Oranje, Joseph Mengele, Elvis Presley, Willem van Hanegem en Willem Holleeder. Bijnamen: soms gaat het om een uiterlijk kenmerk, soms om een karaktertrek. In een ander geval slaat het op dingen die iemand gedaan heeft. Ze kunnen eervol zijn (‘The King’) of verschrikkelijk - ‘engel des doods’, de bijnaam van Mengele, de nazi-arts die experimenteerde met gevangenen.

Bijnamen spelen ook een rol bij de kring van leerlingen die Jezus rondom zich verzamelt. Eigenlijk was het in het Israël van die dagen niet zo gebruikelijk dat een rabbi zélf zijn leerlingen koos. Meestal was het omgekeerd: een vader koos voor zijn zoon een rabbi, een leermeester. Die jongens gingen niet naar school, maar vormden een leefgemeenschap van leerlingen, discipelen. Als er dan wat gebeurde, legde de rabbi hen uit waardoor dat kwam en waarom je het beste kon doen zoals hij deed. Maar Jezus kiest zelf...

Hoe gaat Hij daarbij te werk? Dat horen we in de Bijbelverhaal van vandaag. Jezus gaat de berg op. Hij zondert zich af van de mensenmassa. Een andere evangelist, Lucas, zegt dat dit was om te bidden, de hele nacht. Marcus legt op iets anders de nadruk: op het roepen. *Hij roept al degenen bij Zich op wie Hij zijn keuze had laten vallen.*

Wat zou nu eigenlijk zijn keuze bepaald hebben? Welke criteria zullen Hem een rol gespeeld hebben? Dat zou je wel willen weten. Als je personeeladvertenties leest, sta je vaak verbaasd over de eisen waaraan je moet voldoen. Vooral nu met de toenemende werkloosheid - ook onder jongeren. Het lijkt het wel of de eisen steeds verder opgeschroefd worden. Niet alleen diploma's - liefst met hoge cijfers-, ook werkervaring is vereist. Maar je moet juist weer niet boven de veertig zijn. Verder: flexibel, uitstekende teamwerker, doortastend, etcetera etcetera. We lezen van dat alles hier niets. Jezus kiest *‘wie Hij zelf wilde’*. Ongetwijfeld met het oog op het *doel*. Het doel is apostel worden. Ze worden ‘uitgezonden’. Om het goede nieuws door te vertellen. En ze zullen daar ook wonderlijke kracht voor krijgen. Letterlijk.

Hoeveel zijn dat er dan, die Jezus roept? Niet een bepaald aantal. Daar gaat het kennelijk niet om. Wél dat ze komen. Hij roept en zij komen. Dat is niet vanzelfsprekend. Daarom staat het erbij. *Waarom zouden zij komen?* Er zijn er zoveel die roepen! Ze wisten niet

waarvoor, maar zij komen.

Uit hen die gekomen zijn stelt Jezus er *twalf* aan. Hé, nu doet het aantal er ineens wel toe! Twaalf is een bijzonder aantal. Het getal twaalf is op meerdere plaatsen in de Bijbel het getal van volmaaktheid. Het moeten er twaalf zijn. Vroeger waren er de twaalf stammen van het volk Israël. En nu weer twaalf. Deze twaalf leerlingen vormen de directe discipelkring rondom Jezus. Zij worden aangesteld om *‘met Hem’* te zijn. Zo staat het er. Hun scholing ontvangen zij door met Hem te zijn. Ze leren van Jezus. Door hun persoonlijke omgang met Hem worden zij voor hun latere werk gevormd.

We zijn nu toch wel benieuwd naar ‘de twaalf’. De namenlijst die we aantreffen lijkt één ding te benadrukken. Een niet erg bij-elkaar-passend en ook een beetje vreemd gezelschap.

We komen **Simon** tegen. Hij krijgt van Jezus later een bijnaam: Petrus. Dat is een prachtige naam: ‘rots’ betekent het. Maar uiteindelijk was nu net *hij* het die Jezus verloochende toen het erop aankwam. Hij deed alsof hij Jezus niet kende.

Dan horen we van **Jacobus en Johannes**, twee broers. En ook zij ontvangen een bijnaam van Jezus. *Boanerges*, zonen van de donder. *Wat moet je daar nu van denken? Is dat spottend bedoeld?* De evangelist Lucas vertelt een verhaal dat Jezus niet welkom was in een Samaritaans dorp (Lucas 9: 52-56). En Jacobus en Johannes merken dit. *En wat zeggen zij? Heer, wilt dat wij vuur uit de hemel afroepen dat hen zal verteren?* Maar Jezus draait zich om en wijst hen streng terecht!

Dan is er **Mattheüs**. In het voorgaande hoofdstuk lezen we dat hij Levi is, een voormalige tollenaar is. In zijn carrière als belastinginnehmer voor de bezettende macht had hij veel van zijn volksgenoten afgeperst.... Een twijfelachtig c.v., maar gekozen voor ‘de twaalf’. En tegelijk zien we daar **Simon Kananeüs**. Hij was een Zeloot. Een felle nationalist met een politiek Messias ideaal. Ze aarzelden niet zich gewapend tegen de Romeinen te verzetten. Een tollenaar naast een zeloot in dezelfde groep! Stel je voor!

We komen de naam **Thomas** tegen. In het Johannesevangelie wordt hij getekend als een aartswijfelaar. Toegevoegd aan ‘de twaalf’.

De meest vreemde keus lijkt toch wel **Judas Iskariot**. Dat ‘Iskariot’ heeft bij mij van jongsaf altijd een bijzonder gemene klank nagelaten. Toch betekent die naam

niet meer dan 'man uit Karioth', een plaatsje in het zuiden van Israël. Maar het zit hem natuurlijk in die toevoeging: 'die Jezus ook verraden heeft'.

En dan zijn er nog een paar namen. Mensen van wie we nauwelijks iets te weten komen uit de Bijbel. Het blijven voor ons grotendeels onbekenden.

Dit is de groep. De meest intieme leerlingen van Jezus. Het is geen *eliteteam*. Integendeel. 'Onze lieve Heer heeft vreemde kostgangers'. Marcus laat zien dat er in de discipelkring veel moeilijkheden te overwinnen waren. Ze worden niet gekozen op grond van wie ze zijn, maar op grond van wie ze kunnen worden. Wat is dat eigenlijk bemoedigend! Want dat betekent dat ook u en ik bruikbaar zijn!

Uiteindelijk blijkt het voldoende te zijn.

Dit 'onmogelijke' team. Voldoende om het goede nieuws over de wereld te verspreiden in de kracht van de heilige Geest. De eeuwen door. Ook op deze woensdag in 2012 in deze kerk op het Begijnhof.

De gemeenschap van Jezus Christus leeft nog steeds voort. Eén ding is niet veranderd. *Onze lieve Heer heeft nog steeds vreemde kostgangers*. En we mogen onszelf er ook bij rekenen. De christelijke gemeente wordt – meer dan enige andere beweging – gevormd door 'vogels van divers pluimage'. Totaal verschillende mensen. Zo is het bedoeld. Ze bestaat uit mensen die 'gekomen zijn als geroepen'. Om 'met Hem' te zijn. En om zelf weer 'uitgezondene' te worden.

D.J. (Dirk-Jan) Thijs

Mensen

In opdracht van Dirk Peereboom doorgegeven door zijn dochter Hetty

Tja een persoonlijk woord van mij over mijn vader... Hij wilde dat dit absoluut niet over hem ging, geen verhalen over wie hij was, wat hij gedaan had, beleefd had in zijn leven, anders dan dat zijn hele leven geleid werd door De Heer, door wie hij nu is thuisgehaald.

In de tijd dat ik samen met Ruud en Brian voor hem heb mogen zorgen, nadat mijn vader de kracht niet meer had om naar tante Minke te gaan, hebben mijn vader en ik een reis gemaakt, waar ik U over wil vertellen.

Mijn vader leefde in het vaste geloof dat, zoals hij zei De Heer, hier zijn ogen dicht zou doen en daar, in de hemel weer open.

De HEER geeft het zijn beminden immers in de slaap. Maar ja wat te doen als je al 9 of misschien wel 10 nachten niet slaapt....

Dan duren nachten lang

Mijn vader begon op zo'n nacht te lezen in de bijbel, wat lees je in zo'n nacht zult U denken..

Mijn vader begon gewoon bij het begin.

In het begin schiep God de hemel en de aarde.

De aarde nu was woest en ledig.

en duisternis lag over de vloed

en de Geest van God zweefde over de wateren.

En God zei: "Er is licht" en er was licht.

Toen beving hem iets van benauwdheid, U kunt het zich vast voorstellen.

Je staat aan het eind van je leven en bedenkt (in de nacht) dat je naar een God mag gaan die zo groot is dat Hij de Chaos in de Kosmos kan veranderen.

Mijn vader vertelde me dat hij zich zo klein en nietig voelde daartegenover...

tegelijktijd kwam Jezus Christus in zijn gedachte, DE EMANUËL, GOD met ons en vertelde hij mij, ik werd als het ware boven mijn angstgevoelens uitgetild!!

Ik ken eigenlijk niemand die meer met God geleefd heeft dan mijn vader...

DE HEER geeft het zijn beminden in de slaap.... Ik werd opstandig. Hoezo De Heer geeft het zijn beminden in de slaap...

Waarom moest mijn vader zo lang wachten....25 dagen en nachten dat is heel lang als je dat van zo dichtbij meemaakt.

Totdat tante Minke (Mw. Wouters) zei ...de dood is de laatste vijand...

De laatste vijand wat is dat nou weer.

Waar heeft ze het over dacht ik.

Nou, ik kan U zeggen daar heb ik een paar dagen over gedaan tot op de ochtend van mijn vaders overlijden..

Ik begreep het ineens, de dood, dat is niet het leven en al helemaal niet Het LEVEN, bij GOD

Jezus heeft de dood overwonnen en wie in HEM gelooft heeft het EEUWIGE LEVEN!!!

Dat is wat mijn vader hier wil laten horen ...

VERGEET het niet UW LEVEN LANG...

EMANUEL, GOD MET ONS !!!

Hetty Peereboom

In memoriam Jantje Boerma (4 oktober 1929- 1 maart 2012)

Jantje Boerma woonde als kind in Ede. Met haar ouders en twee oudere broers verhuisde zij in de oorlogsjaren naar Amsterdam. Daar heeft zij de rest van haar leven gewoond. Haar neef zei over haar: "Tante Nan was niet als andere kinderen, ze kon eigenlijk niet lopen, haar voeten waren niet goed en dat is haar leven lang zo gebleven. Eindeloos oefenen was nodig en vele operaties om het lopen met aangepast schoeisel mogelijk te maken". Ook haar handen waren vergroeid.

Toch hebben deze lichamelijke ongemakken haar niet belemmerd om voor anderen te zorgen. Zij heeft haar moeder verzorgd op haar ziekbed, en sprong bij in het gezin van haar broer, toen diens vrouw kwam te overlijden, en deze broer alleen voor de zorg voor zeven jonge kinderen kwam te staan. Zij borduurde graag en veel, en had de gave om verpieterde planten weer tot bloei te brengen. Zij was gastvrij, nodigde mensen na kerktijd bij haar thuis uit, onderhield vele vriendschappen. Door haar neven en nicht werd zij getypeerd als een diepgelovige vrouw, gelovig en vrolijk. In het voorbereidende gesprek dat ik had, en later bij de begrafenis zelf, was ik geraakt door de band die mw. Boerma heeft gehad met haar neven en nichten, de betekenis die zij voor hen heeft gehad moet niet worden onderschat. Een nicht: "Tante Nan was groots".

Op 10 maart hebben we het leven van Jantje Boerma herdacht in de aula van uitvaartcentrum Zaandam. Psalm 23 heeft hierbij centraal gestaan. Mw. Boerma wist zich gedragen door haar hemelse herder, ondanks zorgen en moeilijkheden. Om het met haar eigen woorden te zeggen: "Wees niet al te verdrietig, want ik geloof in een leven na het aardse, daar zal het altijd vrede zijn". We hebben gedankt voor haar leven, voor wie zij is geweest, en we hebben gebeden voor haar broer en schoonzus, neven en nichten, en allen wie haar missen, dat de Eeuwige hen nabij mag zijn.

In memoriam Francina Wijtmans – de Weijert (17 augustus 1925-2 maart 2012)

Francina Wijtmans is geboren in Boven-Leeuwen, waar zij haar jeugd jaren heeft doorgebracht. Die jaren waren goed, maar kenden ook dieptepunten. Zo overleed op haar 14de verjaardag haar moeder, maakte de tweede wereldoorlog veel indruk, en stierf een neefje door granaatscherven. In Jan Wijtmans ontmoette

Francina de Weijert de liefde van haar leven, en met hem vertrok zij naar Amsterdam. Hier bestierde zij haar gezin met vier kinderen, en sloot zij vriendschappen voor het leven. Ondanks de reuma die haar vele, vele jaren plaagde, en andere gezondheidsproblemen, was zij een opgewekte, belangstellende vrouw. Groot was het verdriet over het overlijden van haar echtgenoot in 1988. Mw. Wijtmans heeft 20 jaar in de aanleunwoningen bij De Open Hof gewoond. Het laatste half jaar van haar leven verbleef zij in De Open Hof op de transferafdeling, in afwachting van een plaats in een verpleeghuis. Vier dagen voordat zij kwam te overlijden is ze nog verhuisd naar verpleeghuis De Diem in Diemen. Daar stierf zij op 2 maart.

Haar kinderen typeerden haar als een gelovige vrouw, die altijd voor iedereen klaarstond, en nooit klaagde. Dat laatste deed ze ook niet toen ze aan het eind van haar leven geheel afhankelijk was geworden van de zorg van anderen. Ze accepteerde wat haar overkwam, zoals ze dat haar hele leven had gedaan.

Op 12 maart vond onder grote belangstelling de crematieplechtigheid plaats in de aula van begraafplaats De Nieuwe Ooster. We hebben het leven van Francina Wijtmans-de Weijert herdacht in het licht van een tekst uit Jozua, die ook de trouwtekst is geweest: Wees sterk en heb goeden moed, want de HEERE, uw God, is met u alom, waar gij heengaat. We hebben gedankt voor haar leven, voor wie zij is geweest. We hebben gebeden voor haar kinderen, klein- en achterkleinkinderen, dat de Eeuwige hen nabij zal zijn.

Trudy Joosse-Ridder, geestelijk verzorger in De Open Hof

Geboren

Op 25 februari werd geboren

Anouk Irene

dochter van Edith Woldring & Marc Pels

zusje van Mirthe,

We feliciteren Marc, Edith en Mirthe van harte met de komst van Anouk en wensen hen alle vreugde en zegen!

Groeien bij de Bron: kalender april/mei 2012

Aarzel niet één of meerdere van deze activiteiten te bezoeken, ook al heeft u zich niet van te voren opgegeven. Voor vragen of nadere informatie kunt u altijd bij de predikant terecht.

Open Maaltijden

Waar: Ontmoetingsruimte De Bron
Wanneer: april 11, mei 16
Wat: welkom en drankje vanaf 17.00;
gezamenlijke maaltijd vanaf 18.00.

Sing-in groep

Bijdrage aan de volgende vieringen: april 22, juni 10

Middenmeergroep

Waar: ten huize van mw. P. Bakker, Teslastraat
120
Wanneer: donderdag 12 april om 14.30 u

Amstelgroep

Waar: Ontmoetingsruimte De Bron
Wanneer: april 3, mei 1 om 14.30

Gebed voor kerk en wijk

Waar: De Bron
Wanneer: april 4, mei 2 van 19.30 – 20.00

Kerkopenstelling

april 25 van 11.00 – 12.30 (om 12.00 u korte viering)

(Belijdenis) catechisatie:

april 1, april 22 om 19.30 in de pastorie

Ds. D.J.(Dirk-Jan) Thijs

“Open Maaltijd”

De NASI maaltijd was een succes en ook nu waren er weer 40 mensen die deelnamen aan de maaltijd. Het geeft ons een voldaan gevoel als iedereen weer tevreden naar huis gaat.

Ondanks dat Tonny en Dirk-Jan op vakantie waren mochten wij van hun keuken gebruik maken. Het vertrouwen dat zij in ons stellen en de gastvrijheid om van hun keuken gebruik te maken stellen wij zeer op prijs. Zonder twee gasstellen en een oven lukt het ons echt niet om voor al deze mensen een maaltijd te bereiden.

De volgende Open Maaltijden zullen zijn:

Allerlei

Agenda

Maandag 2 april 2012
Kerkenraad
Maandag 23 april 2012
Moderamen

KOFFIE OCHTEND

Heeft u zin in 'n kopje koffie of thee en 'n praatje? Dan bent u iedere 3e dinsdag van de maand van harte welkom in de pastorie, op de Linnaeushof 94 van 10.00 – 12.00 uur.

De volgende koffie/thee ochtend in de pastorie is: 17 april. U bent van harte welkom!

woensdag 11 april en 16 mei, noteer alvast deze data.

U bent van harte welkom vanaf 17.00 uur. De maaltijd wordt om 18.00 uur geserveerd.

U kunt zich opgeven bij Janneke van Oosten, tel.nr. 0206924750 en Emmy Jansen tel. 0206922729.

Een vrijwillige bijdrage van EURO 5,- wordt gevraagd om de kosten te dekken.

Maximaal aantal deelnemers is 40! Dus geef u snel op.

Namens de kookgroep

Ans van Raalte-Deschan

Kaarten en Zegels

Beste allemaal,

Ik heb een heugelijke mededeling voor U die de kaarten en zegels voor het “Kerk in Actie”project hebben gegeven De opbrengst voor het jaar 2011 was €35.500.= groot zelfs €3.000.= meer dan in 2010 een prachtig resultaat. Mijn dank aan U allen. Maar de Actie gaat door, dus schroomt U niet om als het nodig is mij te bellen op 6941473 of 0651701842 en ik verlos U van de zegels en de kaarten. Tot ziens.

Louis Robert.

Terug uit Zuid-Afrika

Van 8 tot 22 maart waren Tonny en ik met onze kinderen Hannah en Benjamin in Zuid-Afrika. De voornaamste reden voor onze reis was het huwelijk van onze oudste zoon, Matthias met Lizelle op 21 maart. Dat was tegelijk het hoogtepunt van de reis. Ik had het voorrecht het huwelijk te mogen bevestigen en inzegenen in the Church of St. Martin-in-the-Fields van Durban. Dit is een Anglicaanse kerk, waar Matthias (tijdelijk) werkzaam is als muzikaal leider en in het jeugdwerk. Het jonge echtpaar zag er stralend uit. Het weer was uitzonderlijk mooi, heel heet zelfs. Bij hun was het zomer. Eind juni hopen ze enkele weken naar Europa en naar Amsterdam te komen.

We maakten van de gelegenheid gebruik ook het Krugerpark te bezoeken. Dit was een uitzonderlijke ervaring. Het park werd eind 19^e eeuw opgericht door president Paul Kruger. Zijn doel was het wild in Zuid-Afrika te beschermen. Het park is meer dan half zo groot als Nederland en je kan er met de auto doorheen rijden, deels over verharde en deels over onverharde wegen. De natuur is onvergankelijk mooi. Overall heb je prachtige vergezichten. En er is veel wild: 13000 olifanten, 36000 buffels, 1500 leeuwen, 1000 luipaarden en 9000 neushoorns. Deze zgn. 'Big Five', hebben we allemaal gezien, behalve het luipaard dat zich overdag meestal schuilhoudt. Daarnaast hebben we vele andere dieren gezien: giraffen, zebra's, diverse soorten herten, roofvogels, wilde honden, krokodillen, nijlpaarden, hyena's etc.

Het meest indrukwekkend was wel het tafereel waarbij acht leeuwen een giraffe verorberden. Nu vind ik zowel leeuwen als giraffen heel edele dieren. En dan doet het pijn als je dit ziet. En we weten dat het in de natuur er zo aan toe gaat. En het kan ook niet anders.

Maar we weten dat het niet altijd zo zal zijn (Jesaja 11: 6-8). En dat geeft me toch hoop!

Zuid-Afrika is ook (nog steeds) een land van grote verschillen, waarbij je ras in grote mate je levensstandaard en je kansen bepaalt. Veel zwarte mensen leven in armoedige omstandigheden. Onze schoondochter Lizelle geeft les op een school van de Methodistenkerk (gesticht door de Engelse opwekkingsspreikers John en Charles Wesley) in Durban.

Omdat Durban in de provincie Kwazulu Natal ligt, komen er naar deze school uitsluitend donkere kinderen, vrijwel allemaal zulu's. Hun ouders wonen in de sloppenwijken en de moeders nemen ze 's morgens mee naar de school terwijl ze zelf ergens in de huishouding werken. We brachten een bezoek aan de school en het was prachtig om te zien, al deze meisjes en jongetjes van vier tot zes jaar. Tonny had chocolade paaseieren voor hen geregeld. Dat vonden ze wel wat. We hopen en bidden dat onderwijs deze kinderen betere kansen in het leven zal geven. In een provincie waar meer dan een derde van de zwarte bevolking het Aids virus draagt!

Durban is een prachtige stad (de derde stad van Zuid-Afrika met meer dan 3 miljoen inwoners). Het ligt aan de oostkust aan de Indische Oceaan. We zijn meerdere malen de zee in geweest. Zwemmen is nauwelijks mogelijk door de enorme golfslag en stroming, maar het water is lekker warm. Gelukkig worden de haaien op afstand gehouden door in de zee opgestelde haaiennetten!

Al met al: een onvergetelijke reis!

Tonny en Dirk-Jan Thijs

Van Kerk in Actie ontvingen wij onderstaand bericht

"Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft"

Geachte leden van de diaconie, ZWO of zendingscommissie,

Een klein vonkje kan al een lichtend spoor veroorzaken in een donkere wereld. We geloven dat u samen met onze broeders en zusters overal in de wereld zo'n spoor vormt. Samen verspreiden we licht en warmte, zodat mensen weer hoop krijgen.

Uit dankbaarheid voor uw werk sturen wij u dit kaarsenhoudertje toe. Een klein vlammetje, dat een donkere ruimte verlicht en verwarmt. Zo waardevol is uw werk voor mensen in binnen- en buitenland die leven in een wereld van onrecht, armoede en geweld.

Wij hopen dat het diaconale werk van de kerk aanstekelijk werkt. Dat steeds meer mensen samen met u lichtdraggers willen zijn in een donkere wereld.

Wij wensen u Gods zegen toe bij uw werk.

Collectes april 2012: toelichting

Collectes t/m Pasen 2012 staan in het teken van Kerk in Actie.

Kerk in Actie steunt namens de Protestantse Kerk en de plaatselijke gemeenten in Nederland, dus ook namens onze diaconie en ZWO/Zendingscommissie, ongeveer 600 projecten in drieënzeventig landen, onderverdeeld in zes programma's: Zending, Werelddiaconaat, Noodhulp, Kinderen in de Knel, FairClimate en Diaconaat in Nederland. Kerk in Actie werkt in Afrika, Azië, Latijns Amerika en Europa. Kerk in Actie vindt het belangrijk dat mensen op eigen benen kunnen staan. Hun hulpverlening maakt mensen zelfstandig, in plaats van afhankelijk. Dat is goed voor hun eigenwaarde en voor de ontwikkeling van hun regio.

Kerk in Actie werkt vanuit het christelijk geloof in navolging van Jezus Christus, die oproept tot getuigenis en naastenliefde, tot dienstbaarheid en het bevorderen van gerechtigheid. Zij wil hulp verlenen aan armen en verdrukten, zonder onderscheid te maken in geloof of afkomst.

De zondagen in de 40dagencollecte staan in het teken van de volgende projecten.

1 april: Kerk in Actie Totaal – “Een thuis voor de verandering (Uganda)”

Op de laatste zondag in de 40dagentijd staan we stil bij het werk van KAYDA (Katwe Youth Development Association), een ontwikkelingsorganisatie die kinderen opvangt in de sloppenwijken van de hoofdstad Kampala van Uganda. Door deze kinderen liefdevol op te vangen en bij te scholen, verandert hun kansloze bestaan in een leven met nieuwe mogelijkheden.

PASEN 8 april – collecte JOP – Geef voor het Jeugdwerk

Het Paasfeest wordt al bijna 2000 jaar gevierd. Van generatie op generatie wordt de boodschap van de opstanding van Jezus Christus doorgegeven. Er is nieuw leven! Ook via het jeugdwerk van de Protestantse Kerk willen we die boodschap doorgeven aan kinderen en jongeren. In 2012 zal JOP, jeugdorgani-

satie van de Protestantse Kerk, doorgaan met investeren in nieuwe, eigentijdse materialen en activiteiten om nog meer kinderen te bereiken met de KIDS Express, Wereld Express en Sirkelslag. Al deze middelen worden ingezet om jongeren te helpen bij het ontdekken van de waarde van het geloof in hun leven.

Zondag 15 april: Ouderenwerk.

Voor het ouderenwerk bij ons in de Gemeente.

Zondag 22 april 2012 - Collecte Eredienst en Kerkmuziek

En toen was het stil ... Wat zou de eredienst zijn zonder muziek? Muziek inspireert en het zingen van een lied brengt de woorden tot leven, nodigt uit tot zelf ervaren en beleven. Wij zingen om God de eer te geven. In het zingen kunnen we onze gevoelens uiten, van dankbaarheid en vreugde op hoogtijdagen, van zorgen of verdriet op moeilijke dagen. Daarbij putten we uit vele mooie liederen uit de kerkelijke traditie. Elke tijd kent zijn eigen traditie. Karakter en vormen van de kerkdienst veranderen, evenals de muziek en liederen. De synode van de Protestantse Kerk heeft daarom besloten tot de ontwikkeling van een nieuw liedboek, dat in mei 2013 zal verschijnen. Ook zijn er allerlei cursussen en opleidingsmogelijkheden voor predikanten, kerkmusici, koren en gemeenteleden op het terrein van liturgie en kerkmuziek. Zo draagt de Protestantse Kerk zorg voor toepasselijke en eigentijdse invullingen voor de eredienst waar we het geloof met elkaar mogen delen.

Zondag 29 april: project UGANDA

In het maart nummer van Meer-Zicht heeft Truus Mentink haar verslag geschreven toen zij daar met de Kerst en Nieuwjaar verbleef. Voor dit project is de collecte.

Namens de Diaconie

Ans van Raalte-Deschan

Oproep

Beste lezers van Meerzicht,

Sinds begin juni van het vorige jaar ben ik aan het werk in De Open Hof als geestelijk verzorger. Het werk is erg leuk!

Vanaf maart j.l. heb ik een nieuwe activiteit ontplooid: één keer per maand organiseer ik een zogenaamde sfeerviering voor mensen die licht aan het dementeren zijn. In deze viering brandt de paaskaars, we zingen bekende liederen, we luisteren naar een korte gedachte, we bidden samen.

Met deze laagdrempelige viering hoop ik mensen aan te spreken die niet zoveel meer meekrijgen van een gewone zondagse viering.

En u raadt het al: dat kan ik niet alleen. Daarom ben ik op zoek naar iemand, of misschien twee mensen, die mij hierbij zou(den) willen helpen. Heeft u affiniteit met de doelgroep (schrikt u niet van dementerende mensen), vindt u het leuk om één keer per maand te helpen, bent u een beetje bekend met de oude liederen, neemt u dan contact met mij op. Ik ben bereikbaar op maandag en donderdag in De Open Hof, via telefoonnummer: 4623340, of via de mail:

t.joosse-ridder@zgao.nl

Ik wacht met spanning op uw reactie.

Met vriendelijke groet,

Trudy Joosse

Vogel Vrij Rubriek

Verhalen uit het dagelijks leven die deel ik met u.
Ik geef mij mening en u kunt ook u mening geven
Samen met de Bijbel door te lezen en liederen te horen
en door erover te praten probeer ik het beter te begrijpen en mijn gevoel bij
deze verhalen beter te begrijpen.

De mens: kijk om je heen en iedereen neemt wel een verhaal met zich mee.

Een waargebeurd verhaal uit een tijdschrift:

Mijn moeder is altijd zelfstandig geweest. Ze vraagt nooit om hulp de laatste ja-
ren gaat het lichamelijk en geestelijk slechter. Hulp met de belasting dienst en
geld accepteerd ze nu wel. Het beste is als ze naar een verzorginghuis verhuist,
pedicure krijgt en een operatie ondergaat, Dit accepteert ze niet!
Nu is ze aan haar linker oog blind. Ik moet niks doen?!

Wat kan ik doen als dochter? Dwingen voor een behandeling?
Of het verlangen van mijn moeder respecteren?

Mijn mening:

Je wilt graag het beste zien voor een ander en altijd helpen helemaal als het zo-
dicht bij een dierbare is! Maar wat is het mooist: om juist iemands verlangen te
respecteren? Als iemand zelfs nog zo op leeftijd is dan is het respecteren nog
meer waard! Alleen het accepteren voor je zelf is een stap die je moet zetten
en kan een grote stap zijn die je dan moet nemen.

Deze stap bewandel hem alleen je, bewandelt hem niet alleen.

Net als de voetstappen in het zand met de Heer. Hij loopt altijd naast je.

Toeval bestaat niet zeg het voort

Van Oor tot Oor

Met Gehoor Niet in Koor.

Maar even Hoor.

Ik heb het door voor lief en leed.

In een Droom en mijdt het niet.

Met de vrede moed geef je iemand goed!

Meer voor elkaar zorgen naar elkaar omkijken het word weinig gedaan. Kijk naar Jezus een voorbeeld voor iedereen. Dankbaar zijn in het leven voor elkaar en zelf meer terug doen, aannemen en accepteren.

Ik zie het bij mijn moeder die het zo goed doet en eigenlijk zelf het ook goed kan gebruiken. En als ik naar mij zelf kijk kan ik wat beter accepteren en bijvoorbeeld complimenten tot mij nemen meer blij mee zijn en voor danken
" Dankje wel dat je het zegt. "

Je bent een vis op aarde in deze grote zee
je kan doen wat je wilt
als je maar oppast voor de andere vissen.

Bijstandsuitkering voor 95-jarige herder

BOEKAREST Een Roemeense uitkeringsinstantie heeft een 95-jarige schaapherder een tijdelijke bijstandsuitkering verstrekt, totdat hij met Pasen weer aan de slag kan. Dat meldde het Roemeense persbureau Mediafax.

De man werkt al ruim 70 jaar als herder. Hij kreeg in 2008 een arbeidscontract, het eerste in zijn arbeidzame leven. Daarmee heeft hij recht op een uitkering in de wintermaanden wanneer hij wegens de kou niet kan werken.

De man meldde zich keurig bij de uitkerende instantie. Daar hadden medewerkers eerst geen idee wat ze met hem aanmoesten. „Ze sloegen een kruis, toen ze hoorden hoe oud ik ben”, zei de hoogbejaarde herder.

Begin april gaat de man weer bij zijn baas aan het werk. „Herder Stefan rent nog als een jonge geit en beheerst het vak als geen ander”, aldus de eigenaar van de kudde, die ruim duizend schapen telt.

Uit De Telegraaf.

Foto: Dijkstra, Roel

Over het stukje hierboven: Voor het harde werken krijgt de herder wat terug zoals hij de schapen helpt word hij zelf ook geholpen in de tijden van rust. Wat fijn dat ze hem niet vergeten en hij geholpen word.

**Afscheid:
teksten van het station.**

Elk afscheid is een geboorte van een herinnering.
Een man weet nooit hoe hij afscheid moet nemen, een vrouw nooit wanneer.
De grote weg is vlak, maar mensen zoeken liever berg paden.
De wijze weet zonder te reizen, heeft inzicht zonder te kijken en bereikt iets
zonder te handelen.
Het afscheid verlengt niet de aanwezigheid maar het vertrek.
Beter een mijl te reizen dan duizend boeken te lezen.
Het geeft niet waar je heen gaat als je de deur maar openhoudt.
Wachten duurt zolang als jij wilt.

Poort in het centrum
van Amsterdam

Mooie Kerk in Hilversum !

Thuis

Waar Liefde is en zorg om elkaar,
daar is het goed wonen.

Waar gehuild kan worden en gelachen,
daar kunnen mensen leven.

Waar niets verborgen hoeft te worden,
daar kan een mensen geborgen zijn.

Waar verdriet en pijn word gedeeld,
daar worden mensen een thuis voor elkaar.

Waar aandacht is voor ieder,
daar kan ieder groeien en openbloeien.

Waar mensen elkaar behouden en verwarmen,
daar is men 't liefstst thuis.

(tekst gekregen van Alco Schol)

Linda Schol

"WE GAAN WEER VISSSEN"

Dat is het thema in de kerkdienst
op
15 april 2012.

We beginnen om 10.00 uur
in Kerkelijk Centrum De Bron
in Amsterdam Watergraafsmeer
Adres: Hugo de Vrieslaan 2

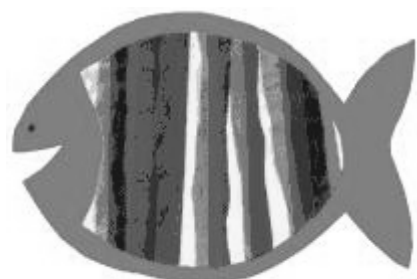
De dienst wordt geleid door Marja van Gaalen-van Veen.

De H.J. Smitband, met Foppe-Jan Montsma als dirigent en Arjen Siegmann aan de piano werkt ook mee aan deze dienst.

Iedereen is hartelijk welkom! Komt u en kom jij ook?

We zoeken voor deze dienst heel veel **fantasie-vissen**.

Neemt u die mee?

Diensten

Vrijdag 6 april 2010
Goede Vrijdag
De Bron, 19.30
Voorganger: Ds. D.J. (Dirk-Jan) Thijs
Collecte: Pastoraat

Vrijdag 6 april 2010
Goede Vrijdag
De Open Hof, 15.00
Viering Heilig Avondmaal
Voorganger: Ds. D.J. (Dirk-Jan) Thijs

Zaterdag 7 april 2012
Stille Zaterdag
De Open Hof, 15.00
Voorganger: Trudy Joosse

Zaterdag 7 april 2012
Stille Zaterdag
De Bron, 19.30

Zondag 8 april 2012
Pasen
De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. D.J. (Dirk-Jan) Thijs
Collecte: JOP

Zondag 15 april 2012
De Bron, 10.00
Voorganger: Pastor Marja van Gaalen (gastpredikant)
Collecte: Ouderenwerk

Vrijdag 20 april 2012
Weeksluiting
De Open Hof, 15.00
Voorganger: Trudy Joosse

Zondag 22 april 2012
De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. D.J. (Dirk-Jan) Thijs
Collecte: Eredienst & Kerkmuziek

Zondag 29 april 2012
De Bron, 10.00
Voorganger: hr C.Ofman (gastpredikant)
Collecte: Oeganda

Zondag 6 mei 2012
De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. D.J. (Dirk-Jan) Thijs
Collecte: Eigen Jeugdwerk

Zondag 13 mei 2012
De Bron, 10.00
Voorganger: Ds. D.J. (Dirk-Jan) Thijs
Collecte: VU-MC Kinderstad